

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2013/10

A Márk színmű előadása és előadói

Felső sor balról: Módis László, Mészáros Mercédesz, Hodossiné Sugár Éva, Gutiné Matos Bea, Deák Ágnes, Bollmann Anna Klaudia, Bokor Árnika, Irinyi Zsófia, Máté Tibor; Alsó sor balról: Gyatyel Péter, Vekerdí János, Bertha Zoltán, Benedek Zalán (rendező), Szabó István, Kozma György, Péter-Szarka László

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Örömhír az egyetemi templomban

Benedek Zalán Győrben élő színész és rendező olyan szolgálati lehetőséget talált, amelyben ötvözni tudja hitét és szakmáját: a Márk evangéliumát viszi színre olyan közösségekben, iskolákban, gyülekezetekben, ahová meghívást kap.

Így került sor arra, hogy gyülekezetünk tagjai részesei lehettek a dráma-játéknak részben szereplőkként, részben nézőkként, a helyszín pedig az Egyetemi Templom volt.

A rendező fő célja az evangélium átadása interaktív előadással, a nézők bevonásával, az örömhír megosztása élményszerű közvetítéssel.

Debrecenben megvalósult ez a cél: részeseivé válhattunk a kétezer éves történetnek, amely ma is élő és ható.

A jelmezeket, díszleteket mellőző produkció nem külsőségekkel hatott ránk, hanem a bibliai sorok, az igék által.

Az ismert mondatok mélyebben, előbben, megszólítóbban hatottak.

Gyülekezetünk beosztott lelkésze Bertha Zoltán finom átéléssel formálta meg Jézus alakját. Azt láttatta velünk, hogy Jézus egyszerre gyöngéden szeretetteljes és határozott, emberi és felülről való erővel, bölcsességgel bíró. Folyamatosan kapcsolatban van az Atyával, és akkori és mai tanítványait is erre biztatta, és biztatja. Csodákat tesz, gyógyít, segít, vezet, tanít, példázatokkal magyaráz. Tudjuk, nemcsak tanított, hanem helyettünk, miattunk és értünk a kereszthalált is vállalta. És nem maradt a halálban, hanem feltámadt, és általa nekünk is örök életünk lehet.

Az egykori tanítványok, ahogyan mi, maiak is, sokszor nagyon esendők, értetlenek, következtelenek és kishitűek

voltak. Jézus türelmesen magyarázott, mégsem értették, ahogyan ma sem értjük őt mindig teljesen.

Döbbenetes csodákat tett, és tesz életünkben, mégis könnyen túllépünk ezeken, és újra aggodalmasak, bátortalanok, kishitűek voltak, és vagyunk. Jézus követői gyakran zsörtölődtek egymással, veszekedtek, irigykedtek, ahogyan mi is, ma is.

A nép akkor is, ma is befolyásolható, megvezethető, a jó helyett gyakran a rosszat választja. Hibázunk, ha engedünk a tömegnyomásnak, amikor az rossz irányba visz, mondván, hogy mindenki azt csinálja.

Sok játékos, vidám, ötletes, kreatív megoldás volt az előadás során, a megrendülés pillanatai mellett bőven volt nevetésben is részünk.

Gyülekezetünk vállalkozó szellemű tagjait új oldalukról ismerhettük meg, kiderült, hogy milyen tehetséges előadók. De nem is színészi játékokat élveztük annyira, hanem azt, hogy közvetlenek, keresetlenek, természetesek voltak, közölünk valók és azt éreztük, hogy mi is közöttük vagyunk.

Jézus ismerős mondatai kiemelkedtek a beszélgetésekből, erővel és hatalommal szóltak, ahogyan egykor, úgy ma is. „Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el” – mondta Jézus, ezt ma is érezzük és tudjuk.

A különleges előadás élményt nyújtott a résztvevőknek és a nézőknek egyaránt. Gazdagabbak lettünk, közelebb jött az örömmüzenet, személyesebb lett, és mélyült bennünk Jézus hívása és szeretete.

Dr. Kálmánchey Márta

Bemutatkozik a hatodéves gyakornokunk

Hogy ki vagyok? A gyülekezet előtt egy igehirdetésem után már szólhattam magamról pár mondatban, és a szeptember 27-28-án bemutatott Márk drámában is láthattak (én alakítottam Péter apostolt). Az előző lapszám borítóképének jobb oldalát hetykén támasztom kék ingben, karomat összefonva. Ritkán tartom így magam, általában nyitottságot fejez ki a testtartásom. Aki pedig nekem dől azon a címlapképen, a barátnőm: Irinyi Zsófia teológus-lelkész szakos hallgató, a legújabb ifi (Sifi) másik vezetője és mindemellett óvodai hitoktató a gyülekezetben. Szüleim: Péter Szarka László (Szenci Molnár Albert leszármazottja) és Bakos Katalin a Békés megyei Szeghalmi Református Egyházközség lelkészei. Felnövekedve a „paplakbeli tévtanok” ellen bőszen küzdő apologétává váltam. Harmadik vagyok a Földön, aki ugyanarra a névre hallgat; és a (szűk) családban a harmadik gyermek. Testvéreim születési sorrendben: Katalin, Éva és Bence.

Nyíregyházán születtem, és Kemecsen laktunk hét éves koromig, amikor is Szeghalomra költöztünk. Ott ismét csak hét évet éltem, és a Debreceni Református Kollégium diákja lettem. Az érettségihez közeledve sok minden szerettem volna lenni (pl. filozófus, etológus, pszichológus), de lelkész semmiképp sem. Utólag már látom, hogy nem is én választottam magamnak pályát, hanem Isten választott ki engem erre a pályára.

A Kölcsény Ferenc Református Tanítóképző Főiskola könyvtár-kommunikáció szakán szereztem diplomát, miközben párhuzamosan végeztem a teológiát, ahol eleinte a rendszeres, később inkább a gyakorlati tárgyak kedvelője lettem. Az ötödévem előtt egy évig a tübingiai Apoldában önkénteskedtem – fogyatékkal élőket gondozva. A hatodévem előtt egy évig az Egyetemi Gyülekezetben dolgoztam egy élménypedagógiai program („Társas-játék”) koordinátoraként.

Szabadidőmet a párommal, a családommal és a barátaimmal töltöm, szívesen járok színházba, és szeretek olvasni. Szerzők, akik nagy hatással voltak rám, például Pilinszky János, Gyökössi Endre, Márai Sándor, Hamvas Béla, Donald Miller, Henryk Sienkiewicz, Stefan Zweig. A foci pályát általában kerülöm, de ha ez nem sikerül, akkor a kapuban vagyok (mint az idei Nagytáborban).

Jelenleg a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség exmisszus gyakornokaként (segédlelkészeként) szolgálom – ezért lehet most olvasni rólam. Hálás vagyok Istennek, hogy ebben a gyülekezetben formálódhatom lelkésszé.

Végül egy számomra meghatározó, hitvallásnak minősülő gondolatot idézek, melyet Németországban kaptam: „Nem tudom, Isten hova vezet engem, de tudom, hogy Ő vezet.” (Gorch Fock)

Péter-Szarka László

Ahol a nap kétszer kel föl

Gyülekezeti kirándulás Torockóra

Újra elő kellett venni Jócai Egy az Isten című regényét, hogy felkészülten látogathassunk el Torockóra, augusztusi gyülekezeti kirándulásunk helyszínére.

Nagy írónk valós itteni személyekről mintázta a szereplőket, és valós a helyszín is. Ma is áll a kis kocsmá, ahol a mű néhány fejezete született, és néhány az öreg házak közül, amelyek az egykor virágzó bányavárosból megmaradtak.

A különleges természeti táj legfőbb kincse a Székely-kő, amelynek jellegzetes alakja miatt ott „kétszer kel föl a nap”. Síksághoz szokott szemünknek nagy gyönyörűséget adott a magas hegyek látványa, a zsoldárossal dicsértük az Urat: „Tekintetem a hegyekre emelem, honnan jön segítségem? Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és földet alkotta” (Zsolt 121,1-2).

A pici fehérre meszelt, zöld zsalus egykori szászos jellegű házakat a falusi turizmus jegyében hangulatos panziókká alakították, és kemencében sült kenyérrel és helyi ételspecialitásokkal idézik meg a letűnt korok szellemét.

A falu idős lakói parányi bemutató-termeket alakítottak ki, ahol megnézhetjük hímzéseiket, régi használati tárgyaikat, összegyűjtött kincseiket. A jellegzetes kalotaszegi varrottas piros színű patkós, szíves, kígyós, rózsás és számos egyéb kedves mintát mutat. A konfirmáló fiatalok ezeket a mintákat egy kiválasztott bibliai igével és a nevük odahímzésével kiegészítve adományozzák a templomoknak, ahol a falak díszítését szolgálják.

Torockó a reformáció idején unitárius vallásra tért, a falu 98 %-a ma is ezt vallja. A természet szépségeit erőpróbával kiegészítve csodálhattuk tovább, amikor végigmentünk a közeli Tordai hasadékon. Függőleges sziklafalak között a Hesdát-patak mentén araszoltunk, kicsi hidakon lépegettünk, vashuzalokba kapaszkodtunk, és hálások voltunk Istennek a látványért és a komoly túra megvalósításáért is.

Vasárnap istentiszteleten Kolozsváron voltunk, a 15. századi hatalmas gyönyörű gótikus református templomban a Farkas utcán, Fazekas Zsolt hirdette az ígét.

Megérintette lelkünket az üzenet, hogy vajon hoz-e változást az életünkben az, hogy részt veszünk vasárnaponként az istentiszteleten, vagy ugyanúgy távozunk, ahogyan jöttünk?

Ahol a nap ...

Ha a Szentlélek által valóban találkozzunk Jézussal, és ez nemcsak formális, hanem ténylegesen befogadjuk szavát, nem a saját okoskodásunkat követjük, hanem megértjük azt a személyre szóló kegyelmet, amelyben Jézus részesít, akkor megváltozik az életünk, hála, szeretet és béke tölt el.

„Áldjad én lelkem a dicsőség erős királyát!... Áldjad Őt, mert mindent oly szépen intézett!... Nagy irgalmát naponként tölti ki rád: áldását mindenben érzed... Elkísér utadon, tőle van testi épséged...” – énekeltek a helybeliekkel együtt, minden szó visszhangzott a szívünkben.

Jártunk még Csucsán, Bánffyhunadon, Tordán, Verespatakon, Körösfőn, Nagyenyeden is. Nehéz felsorolni a sok szép élményt, amikben részünk volt, de ez nem is szükséges, hiszen minden résztvevő a lelkében raktározza ezeket.

Minden nap volt közös áhítat, éneklés, imádság, asztali áldás, sok beszélgetés, nevetés és még nótázás is, ahogyan az már lenni szokott kirándulásaink során.

Szervezőink, a Győri és a Somorjai házaspár a mostani, 30. alkalommal is sokat tettek azért, hogy valamennyien gazdagodjunk élményekben, lelkiekben.

Dr. Kálmánchey Márta

Növekedés/Fejlődés

Tábori emlék

Ahogy körülnézek a gyülekezeten belül, én leginkább az ifink növekedésének/fejlődésének voltam részese. Bár szerintem minket elnézve sohasem fogunk felnőni igazán... (Ami nem is baj.)

Olykor visszagondolok, mennyi minden történt az első táborozásunk óta.

Amikor még a fiúk és a lányok az egymás elleni cicaharc korszakában voltak leragadva.

A lányok (azaz mi) női parfümmel fújtuk be a fiúk párnáját, hogy ne tudjanak aludni. (A fiúk csínytevései valószínűleg azért nem maradtak meg bennem, mert jelentéktelenek voltak, és gondolom, amúgy is mindig mi győztünk...)

De ebből az állapotból valamilyen csoda folytán (csoda szinonimái: Isten, ifivezetők stb.) sikerült eljutnunk egy olyan közösségig, amelynek tagjai képesek órákig beszélgetni (vagy veszekedni?!) egy témáról, majd másnap ugyanezt végigcsinálni, csak éppen a másik oldalról.

Néhanapján még arra a pontra is eljutotunk, hogy nem kell minket tüzes vassal kergetni, hogy véghezvigyünk valamit, amelyben mindenki részt vesz.

És ugyanúgy tudjuk húzni egymás agyát, és idióta vicceket kitalálni, mint ahogy vissza tudunk mosolyogni a másikra és meg tudjuk ölelni egymást.

Az ifi volt az a hely, az az állandó biztos pont, amely ott volt akkor, amikor serdülőkből ifjú felnőttekké váltunk, és akkor is, amikor otthagytuk az általános iskolát, kijártuk a gimnáziumot, és most is, amikor elkezdjük az egyetemet.

De merem remélni, hogy ott lesz a 2067-es táborban is, csak akkor már Matuzsálem nyugdíjas kör néven fog futni...

Gyuris Adél Kinga

Hogy vagy? – templom előtti „utcamisszió”

Családi istentiszteleten

Új reformáció

KLAUS DOUGLASS TÉTELEIBŐL

9. A 21. SZÁZAD EMBERE MESZ-SZEMENŐEN NYITOTT A VALLÁSI KÉRDÉSEK ELŐTT. KÉRDÉSEIRE AZONBAN MA NEM AZ EGYHÁZBAN KERESI A VÁLASZOKAT.

10. ITT AZ IDEJE, HOGY AZ EGYHÁZNAK MINDEN MÁST MEGELŐZVE AZ ISTEN-KÉRDÉST ILLETŐEN LEGYEN TEKINTÉLYE.

Az idei ifis évnyitót szeptember 20-án pénteken tartottuk. Az alkalmon kb. 50 fiatal vett részt. Az ifis zenekar által vezetett közös éneklés után áhítatot hallhattak az ifisek, „Győztes, vagy vesztes vagy?” címmel. Az alkalmon ifivezetői bizonyosságtételt is hallottunk Kovács Gyöngytől. Az évnyitót szeretetvendégséggel zártuk.

Templomkerti találkozó

Ifis zenekarunk a Bihari egyházmegyei ifjúsági napon szolgált

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG KÉT ÉVTIZEDE TUDATOSAN FOGLALKOZIK A CSALÁD, A HÁZASSÁG, A GYERMEKVÁLLALÁS ÉS GYERMEKNEVELÉS KÉRDÉSKÖRÉVEL.

Az Életút a párkereséstől a jól működő családig című programjuk célja, hogy javítsa a családhoz, a házassághoz, a gyermekekhez, a gyermekvállaláshoz kapcsolódó társadalmi viszonyulást.

A nagygyerdei gyülekezet pályázaton (TÁMOP-5.5.1.B-11/2) negyven millió forintot nyert.

A pályázók 2012 ápr. 15. és 2013 szept. 15. között olyan programok szervezését vállalták, ahol elsősorban a párkapcsolat, a házasság, a gyermekvállalás és -nevelés, a gyermek elhelyezése kapcsán felmerülő kérdéseket érintették.

Ugyanakkor lehetőséget teremtettek arra is, hogy a helyi közösségek érintett tagjai kölcsönösen átadhassák egymásnak tapasztalataikat.

A programok, rendezvények a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközségben, a Debreceni Református Egyetemi Gyülekezetben, valamint kisebb részben a Debreceni Református Egyházmegye bevont gyülekezeteiben (Debrecen-Nagytemplomi, az Árpád téri és a Csapókerti Református Gyülekezetekben) voltak.

A program a következő területeket érintette: társkeresés, párválasztás, házasság és gondozása, család, gyermeknevelés, elváltak felépülésének, kismamák munkába kerülésének támogatása.

A gyülekezethez tartozóknak igyekeztek több ismeretet, biblikus szemléletet, segítséget adni, de a keresztyén értékek felmutatásával igyekeztek segítséget adni a környezetükben élőknek is.

A nagygyerdei gyülekezet a pályázat befejeződése után is folytatja a gyereknevelést, párválasztást, házassággondozást, kismamákat és az elváltakat segítő programjait.

A projektek az Európai Unió támogatásával valósulnak meg.

„Figyeljete rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok!”
(Ézs 55, 3a)

Hírek

- ♦ **Filmklub** lesz *október 19-én*, szombaton délután 5 órától a 15-ös teremben.
- ♦ **Zenés áhítat** lesz *október 20-án* 17 órától, Dobi Bálint orgonál.
- ♦ **Egyházmegyei ifjúsági nap** lesz *október 26-án*, Bagamérban.
- ♦ **Reformációs körséta** lesz az *október 27-i* fél 11-es istentisztelet után.
- ♦ **Családi istentisztelet** lesz a hittanosok és családjuk számára *október 27-én*, 17 órától.
- ♦ **Reformációs ünnepi istentisztelet** lesz *október 31-én* 18 órától a nagytemplomban.

Imádkozzunk...

- ♦ kiscsoportok újraindulásáért, ♦ hittan-
- csoportokért, ♦ egyházunk lelki megújul-
- ásáért, ♦ gyászolókért.

Információ

Email: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Jézus

Jézus szalmaszál
amibe kapaszkodunk
Jézus szakadék
amibe lezuhanunk
Jézus kötél
amit elengedünk
Jézus remény
amivel emelkedünk
Jézus hangszer
amivel megszólalunk
Jézus zene
amit elhallgatunk
Jézus tenyér
amivel adakozunk
Jézus kenyér
amit elfogadunk
Jézus penge
ami megsebesít
Jézus gyenge
aki megerősít
Jézus hatalom
a végeken
Jézusnak odaadom
az életem.

Gyurkovics Tibor

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Tördelés: Bene Lászlóné

Nyomda: Litográfia

Készült 400 példányban

21. évfolyam 10. szám

Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma:

11738008-20012917

Gyülekezeti honlapunk címe:

www.refnagyerdo.hu